

Het verhaal over Amanda Smith in Hawn's Mill

Op 30 oktober 1838 vielen bendes uit Missouri Hawn's Mill, een nederzetting van de heiligen der laatste dagen, aan. De benedeleden schoten op mannen en jongens die in een werkplaats van een smid dekking zochten en hun volk probeerden te verdedigen. Zeventien heiligen der laatste dagen kwamen tijdens de aanval om en meer dan twaalf raakten gewond.

Eén van de gewonden was de 6-jarige Alma Smith. Zijn heupgewricht was helemaal weggeschoten. Alma's moeder, Amanda Barnes Smith, was radeloos toen ze hem vond. Ze treurde ook om het verlies van haar man en 10-jarige zoon, die tijdens de aanval om het leven waren gebracht.

Er was niemand die haar kon helpen. Amanda riep haar andere kinderen bij elkaar en bad om leiding. 'O, mijn hemelse Vader,' bad ze, 'U ziet mijn arme gewonde jongen en U weet hoe onervaren ik ben. O, hemelse Vader, laat me zien wat ik moet doen.'

Na haar gebed hoorde Amanda een stem die haar vertelde dat ze as met water moest vermengen. Ze waste Alma's wond met de oplossing tot die schoon was. Toen kreeg Amanda de ingeving om van de wortels van een iep een smeersel te maken. Ze vulde Alma's wond met het smeersel en wikkelde die in linnen doeken.

'Nu moet je zo blijven liggen, en niet bewegen,' zei ze tegen haar zoon, 'dan zal de Heer een nieuwe heup voor je maken.'

Door Alma's wond kon Amanda na de aanval haar gezin niet evacueren. De weken verstreken en de benedeleden stelden een datum vast waarop zij en de andere heiligen moesten vertrekken. Naarmate die datum dichterbij kwam, sloeg de angst Amanda om het hart. Ze verborg zich tussen maïskolven om hardop te kunnen bidden zonder dat iemand haar hoorde. Toen hoorde ze een stem deze woorden herhalen:

*Als door bitter lijden Ik u roep te gaan,
en gij veel verdriet ondervindt op uw paân,
zo zal Ik in smarten van u geenszins vliên,
maar bijstand en hulpe in kommer u biên.*

Deze woorden uit de lofzang 'O, vast als een rotssteen' (*Lofzangen*, nr. 53) gaven Amanda weer kracht en moed.

Niet lang daarna hoorde Amanda haar kinderen in huis schreeuwen. Ze haastte zich naar huis en zag Alma door de kamer rennen. 'Ik ben genezen, mama. Ik ben genezen!' riep hij uit. Amanda en haar kinderen verlieten Hawn's Mill kort daarna.

(Aangehaald en samengevat uit *Saints*, deel 1, 347–350, 353–355, 378–379.)